

Міністерство освіти і науки України
Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

**студентської наукової конференції Чернівецького
національного університету
імені Юрія Федьковича**

**ФАКУЛЬТЕТ ПЕДАГОГІКИ, ПСИХОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ**

16–17 квітня 2024 року

Чернівці
Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича
2024

*Друкується за ухвалою Вченої ради
Чернівецького національного університету
імені Юрія Федьковича*

Тези доповідей студентської наукової конференції Чернівецького національного університету (16–17 квітня 2024 року). Факультет педагогіки, психології та соціальної роботи. – Чернівці : Чернівець. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2024. – 197 с.

До збірника увійшли тези доповідей студентів факультету педагогіки, психології та соціальної роботи, підготовлені до щорічної студентської наукової конференції університету.

Молоді автори роблять спробу знайти підхід до висвітлення й обґрунтування певних наукових питань, подати своє бачення проблем.

© Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича, 2024

процесу в початковій школі	168
Юлія Струк	
Психологічні механізми та корекція мовлення дітей при заїканні	170
Катерина Танасюк	
Розвиток пісенних навичок школяра	172
Ангеліна Ткачук	
Особливості ігрової діяльності дошкільників із ЗНМ	174
Анжела Тодіреску	
Роль естрадної музики у розвитку креативності та самовираження учнів	176
Аліна Чебенєєва	
Використання ігрової терапії у роботі логопеда з дітьми дошкільного віку	178
Світлана Черней	
Соціалізація учнів початкової школи в сучасних умовах	180
Марія Чернолюк	
Особистісні якості як важливий вектор саморозвитку	182
Аліна Чечул	
Музичне краєзнавство у контексті розвитку музичної освіти	184
Людмила Чокан	
Адаптація молодших школярів до умов навчання в НУШ	186
Марія Шарабуряк	
Формування комунікативної культури молодших школярів засобами інтерактивних технологій	188
Юлія Штефанюк	
Наукові підходи до вивчення проблеми самоствердження особистості	190
Любов Юрив	
Педагогіка партнерства у професійній діяльності	

Марія Чернолюк
Науковий керівник – проф. Іванчук М. Г.

Особистісні якості як важливий вектор саморозвитку

У надскладних умовах сучасного суспільства ступінь і особливості проявів особистісних якостей, творчих здібностей особистості, умінь самостійно здобувати нові знання та вміння розв'язувати проблеми, орієнтуватися в житті суспільства стають ще більш актуальними та набувають особливого значення.

За основними положеннями відомих українських психологів (І.Бех, Т.Лисянська, Ю.Приходько) особистість – це унікальне поєднання характеристик і поведінки, які включають ключові риси, інтереси, мотивації, цінності, навички та емоційні реакції, визначають, як людина взаємодіє зі світом на певному етапі свого життя. Особистість найчастіше визначають як людину в сукупності набутих соціальних якостей.

У будь-якої людині завжди є ті, особливості особистості, над якими варто попрацювати, вдосконалити, але наявність їх повинно бути не проблемою, а стимулом до розвитку і зростання. Разом з тим, є чимало людей, у структурі особистості яких переважають тільки позитивні людські якості. Отож, зібравши їх воєдино, можна отримати повний психологічний портрет людини. Особистісні якості – це відносно стійкі характеристики особистості, що виявляються через ставлення до дійсності, до навколишнього, до себе у поведінці та діяльності людини, як члена суспільства, як індивідуальності, що розвивається й удосконалюється упродовж життя. Особистісні якості – це стержневі характеристики людини, які визначають почуття, емоції, переконання, віру – усе те, що робить людину людиною.

Якщо знання власне особистісних якостей потрібне для того, щоб розуміти як далі розвиватися удосконалювати себе, то знання особистісних якостей особливостей іншої людини, дозволяє визначити сумісність з нею, налагодження співпраці тощо.

Оскільки особистісні якості проявляються у різних видах діяльності, то початок шкільного навчання є сприятливим періодом для їх формування у дітей молодшого шкільного віку. При цьому, основне завдання вчителя спочатку визначити, які якості особистості він хочемо виховати в дитини, а потім поглянути на себе – чи характерні вони власне нього. Якщо цих якостей немає, тоді маємо усвідомити: виховати їх в наших дітях ми не зможемо, поки не почнемо змінюватися самі.

Іншим видом діяльності, мета якої створення умов для реалізації дітьми своїх пізнавальних інтересів, здібностей, у різних сферах життєдіяльності, цілеспрямованості й працездатності, сумлінності й лідерства, комунікативності є позаурочна діяльність. У позаурочний час створені найбільш сприятливі умови щодо розвитку творчого потенціалу особистості, її задатків і здібностей, для пізнання себе як особистості, навчанню вільно взаємодіяти з ровесниками, відкрито виражати свої думки тощо. Така організація позаурочної діяльності відкриває шлях до самореалізації учнів у різних її видах, сприяє розвитку особистісних якостей як важливого вектору саморозвитку.

Список літератури

1. Бех І.Д. Особистість на шляху до духовних цінностей : монографія. Київ – Чернівці : «Букрек», 2018. 320 с.
2. Нова українська школа: організація позаурочної діяльності в початковій школі на засадах партнерської взаємодії учасників освітнього процесу : навч.-метод. посіб. / Н. І. Гущина, Т. Г. Орлова, Л.Г. Кондратова. Київ : Видавничий дім «Освіта», 2021. 160 с.